

Zaaknummer 2011-T682 B

29 januari 2013

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

de heer[naam]

hierna te noemen: klager,

juridisch adviseur: mr. G.M.J. van Oijen.

1. De procedure

Op 19 oktober 2012 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager tegen aangeklaagde [naam]. De KLAC heeft de Aartsbisschop van Utrecht geadviseerd de klacht niet gegrond te verklaren.

Mr. G.M.J. van Oijen heeft op 2 november 2012 (ingekomen op 5 november 2012) namens klager een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 19 oktober 2012.

Bij schrijven van 7 november 2012 heeft aangeklaagde op het bezwaar gereageerd.

Op 21 december 2012 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klager stelt zich op het standpunt dat een algemeen beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

Klager acht het onbegrijpelijk dat zijn klacht, gezien het voorhanden zijnde steunbewijs, niet gegrond is verklaard. Naar het standpunt van klager heeft de KLAC, gezien haar beslissing, er blijk van gegeven de algemene (gangbare) bewijsregels in de onderhavige klachtenprocedure, naast zich neer te leggen. Meer in het bijzonder gaat het hierbij om het niet naleven van het uitgangspunt dat niet uitsluitend kan worden afgegaan op de verklaring van één klager en er dus sprake moet zijn van enig steunbewijs. Van steunbewijs is in de onderhavige zaak voldoende gebleken, aldus klager.

Klager acht het voorts onbegrijpelijk dat de KLAC tot de vaststelling komt dat in de door klager aangedragen steunverklaringen feiten zijn opgenomen die van geheel andere aard zijn dan het feit dat klager aangeklaagde verwijt. Klager constateert dat in het voorhanden zijnde steunbewijs – in tegenstelling tot het oordeel van de KLAC – feiten zijn opgenomen die wel degelijk van dezelfde aard zijn als het feit dat klager aangeklaagde thans verwijt.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de nieuwe Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klager en door de aangeklaagde schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij of zij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer stelt voorop dat de toetsing in een bezwaarprocedure geen nieuwe inhoudelijke beoordeling is van een klacht. Getoetst wordt of het advies van de KLAC tot stand gekomen is in strijd met een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling.

De KLAC komt in haar advies van 19 oktober 2012 tot het oordeel dat in de voorliggende zaak geen feiten of omstandigheden aan het licht zijn gekomen die de verklaring van klager ondersteunen. In de door klager aangedragen steunverklaringen wordt weliswaar gesproken van seksueel misbruik door aangeklaagde, doch de daarin genoemde feiten zijn van een geheel andere aard dan het feit dat klager aangeklaagde verwijt.

De bijzondere kamer stelt voorop dat de weging van het voorhanden zijnde bewijs is voorbehouden aan een KLAC. Slechts indien een bijzondere kamer tot het oordeel komt dat een KLAC in redelijkheid het bewijs niet heeft kunnen waarderen als zij gedaan heeft, is sprake van schending van een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling, waarbij de motivering van het bewijsoordeel van de KLAC mede van belang is.

De bijzondere kamer is van oordeel dat de KLAC, gelet op de inhoud van het in het klachtdossier aanwezige steunbewijs in redelijkheid niet het bewijs heeft kunnen waarderen als zij gedaan heeft, in het bijzonder is niet begrijpelijk dat de in de door klager aangedragen steunverklaringen genoemde feiten van een geheel andere aard zijn dan het feit dat klager aangeklaagde verwijt. Er is dan ook sprake van een motiveringsgebrek, zodat er sprake is van schending van een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal, gelet op het vorenstaande, het bezwaar gegrond verklaren.

3. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar gegrond;
- bepaalt dat de zaak opnieuw wordt behandeld door een kamer in een andere samenstelling dan de kamer die het advies heeft gegeven waartegen het bezwaar was gericht;
- bepaalt dat het dossier, zonder het advies van 19 oktober 2012, in handen wordt gesteld van de voorzitter van de nieuwe kamer.

Deze beslissing is gegeven op 29 januari 2013 door mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas, voorzitter, mr. H.J. Schepen en mevrouw B.F. de Poorter, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.